

Малко преди голѣмата война и подиръ нея се започна подновяването на лозята съ американска прѣчка. Съмнението бѣ голѣмо и безнадеждността засилена. Ала нова надежда изгрѣя. Днесъ Церова Кория дава доста хубавъ износъ на „десертно“ грозде. Всѣка сутринъ презъ септемврий, октомврий „тумби“ млади девойки и стари жени чакатъ при купища „щайги“ пристигането на автобуса и камиона да предадатъ своя скѣпъ трудъ. Лицето на предавачкитѣ е усмихнато, защото очакватъ добро възнаграждение за труда си.

Видни лозари: *Никифоръ Недевъ, Иорданъ Ст. Поповъ, Михалъ Хр. Кокошковъ, Петко Михайловъ, Стоянъ Стойчевъ, Иванъ Велковъ, Димитъръ п. Николовъ, Иорданъ Ст. Доневъ, Петъръ В. Кокошковъ, свещ. Тодоръ Ивановъ, Маринъ х. Ивановъ и Стефанъ К. Главанаконъ.*

Овощарство. — Безъ да се е достигнало до образцови овощарски градини, обработвани по всичкитѣ правила на науката, Церова Кория не е била оскѣдна отъ овощно производство. Тука вирѣятъ орѣхи, зарзали, праскови, круши, сливи, ябълки, череши, вишни. Народътъ казва: „Когато имъ е годината, рожбата имъ стига не само за ядене, но и за изсушаване“. „Презъ великитѣ пости сушенитѣ овощи заедно съ трушията сж нашата храна“, казватъ стопанитѣ.

Овощари: *Иванъ В. Ивановъ, Ганчо Стояновъ, Иорданъ Ст. Поповъ, Георги Ст. Арабаджиевъ, Пенчо Ст. Пиперковъ, Добри Н. Куцаровъ, Христо П. Куцаровъ.*

Скотовѣдство. — Въ Церовата Кория скотовѣдството не е вземало никога видно мѣсто. Земята за пасища не е голѣма. Голѣми чарди едъръ добитѣкъ и многобройни стада съ дребенъ не могатъ да намѣрятъ мѣсто за свободно развѣждане. Все пакъ церковчани не сж се лишавали отъ потрѣбния добитѣкъ, особено отъ добра порода коне, които обичали първенцитѣ и хаджиитѣ да яздятъ. Добива се и достатъчно вълна, масло, сирене.

Колкото се отнася до домашнитѣ птици, това се смѣтало за работа на домакинитѣ. Последнитѣ, както и на други мѣста, имали грижата да иматъ всички видове кокошки и патици, па и да следятъ пчелитѣ. Приходитѣ отъ домашното животно производство се употрѣбявали изключително за облѣкло, за дарове, за украса и за кѣщнитѣ постелки, покривки, трапезници и презрѣжници. Нѣкои чорбаджии смѣтали пчеларството за своя привилегия.

Скотовѣдци: *Петъръ П. Загорски, Ради Костовъ Чаталовъ, Стефанъ М. Станевъ, Пенчо Ст. Пиперковъ, Манолъ Ил. Ралевъ.*

Копринарство. — Преди Освобождението въ Церова Кория било силно развито и копринарството. То било монополъ въ турската дѣржава. Правителството раздавало бубено